DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 10.	Katowice, dnia 17 czerwca 1935 r.	Rok III.

TREŚĆ:

INICJATYWA PRACOWNIKA ŚWIADCZY O JEGO INTERESOWANIU SIĘ SŁUŻBĄ.

POCZTA.

155.

Nieprzestrzeganie warunków, pod któremi szeregowi czynnej służby wojskowej mogą korzystać z ulgowych opłat pocztowych.

Przy nadawaniu należy dokładnie sprawdzać, czy wysyłane za ulgową opłatą przesyłki żołnierskie ściśle odpowiadają warunkom, podanym w tut. okólniku № 576 z 1933 r., urzędy oddawcze zaś winny przesyłki te, nadeszłe bez wymaganej klauzuli dowództwa — obciążać dopłatą i donosić tu o innych nieprawidłowościach.

Stwierdzono, że urzędy pocztowe nie przestrzegają ściśle postanowień okólnika № 576/PP 410 z 1933 r., normujących warunki, pod jakiemi mogą być nadawane żołnierskie przesyłki listowe za ulgową opłatą, wskutek czego takie przesyłki często nadchodzą do urzędów oddawczych celem doręczenia bez przewidzianej w punkcie 4 tegoż okólnika klauzuli właściwego dowództwa, lub też adresu nadawcy, czy też zapodania jego stopnia i przydziału wojskowego.

Urzędy nadawcze przeto winny zwracać baczną uwagę na to, czy nadawane zapomocą pocztowych książek nadawczych wojskowe przesyłki listowe za ulgową opłatą—posiadają wyżej wspomniane klauzule dowództwa i czy

na każdej są zapodane: **imię i nazwisko nadawcy**, oraz jego **stopień i przydział wojskowy**. Przesyłki nieodpowiadające powyższym wymogom należy **odrazu zwracać nadawcy** celem uzupełnienia braków, w razie zaś uzasadnionego podejrzenia, że nieprawidłowości te są świadomie popełniane, w zamiarze ukrócenia dochodów pocztowych, lub w razie zauważenia jakichkolwiek innych nadużyć — szczegółowo donosić o każdym wypadku Dyrekcji, przy dołączeniu w miarę możności dowodów rzeczowych. Natomiast przesyłki wojskowe nadane za ulgową opłatą z ominięciem przepisanej drogi (n. p. wyjęte ze skrzynek listowych), należy oznaczać literą „T“ i kwotą należnej za nie dopłaty, poczem kierować do oznaczonych w ich adresie miejsc przeznaczenia.

Oddawcze urzędy pocztowe winny obciążać dopłatą w wysokości podwójnej brakującej opłaty tylko te nadeszłe przesyłki wojskowe za ulgową opłatą, które zupełnie nie posiadają poprzednio wspomnianej klauzuli dowództwa, lub te, co do których Urząd stwierdzi, iż mimo zamieszczenia klauzuli dowództwa, nieprawnie zostały nadane za ulgową opłatą, gdyż ich nadawca nie był upoważniony do korzystania z ulg (jest n. p. zawodowym podoficerem — czy szeregowcem szeregowcem nadterminowym lub szeregowcem rezerwy powołanym na ćwiczenia). Przesyłki wojskowe zaś pod innym względem nieodpowiadające ustalonym warunkom korzystania z ulgowej opłaty, a zatem na których mimo zaklauzulowania przez dowództwo — brak wogóle adresu nadawcy, lub tylko jego stopnia i przydziału wojskowego — należy doręczać adresatom **bez dopłaty**, i donosić tu o każdym takim wypadku, przy dołączeniu ściągniętej od adresata koperty odnośnej przesyłki. W ten sam sposób (przy dołączeniu opakowania) należy donosić tu o każdem stwierdzonem nadużyciu ulgowej opłaty przez osoby, którym te ulgi nie przysługują.

№ PP 410 z dnia 23 maja 1935 r.

156.

Niedomagania przy doręczaniu pism sądowych i zwrocie poświadczeń odbioru.

Niedomagania które wymieniono utrudniają bardzo pracę Sądom; należy dołożyć starań aby się więcej nie powtarzały.

Sądy położone na terenie okręgu tut. Dyrekcji, **skarżą** się, że w ostatnim czasie wzmogły się w urzędach pocztowych (agencjach) różne niedomagania, a mianowicie, że:

1) zwrotne poświadczenia odbioru (dowody doręczenia) nie wracają wogóle,

2) zwrotne poświadczenia odbioru (dowody doręczenia) wracają bardzo późno,

3) pracownicy pocztowi wypisują daty doręczenia nieczytelnie,

4) odciski datowników na przesyłkach są często niewyraźne (blade lub zamazane).

Powyższe niedomagania utrudniają w znacznym stopniu pracę Sądom, albowiem zwrotne poświadczenia odbioru (dowody doręczenia), daty doręczenia i daty nadania przesyłek na pocztę mają w procesie istotne znaczne znaczenie.

Zaginięcie zwrotnego poświadczenia odbioru, czy też późny zwrot tegoż, data doręczenia nieczytelnie napisana, powodują, że pismo sądowe musi być ponownie wygotowane i doręczone.

Niedomagania te powodują również i szkodę dla publiczności, która oddaje się pod opiekę Sądów, albowiem opóźniają wymiar sprawiedliwości i zwiększają koszta sądowe.

Celem zapobieżenia tym wypadkom poleca się urzędom (agencjom) pouczyć dokładnie listonoszy (posłańców) aby wszelkie notatki zamieszczane przez nich na zwrotnych poświadczeniach odbioru były pisane czytelnie, wyraźnie i skreślali dokładnie na zwrotnych poświadczeniach odbioru niepotrzebne pozycje. Zwrotne poświadczenia odbioru po powrocie z chodu natychmiast mają listonosze oddawać do rąk wyznaczonego pracownika umysłowego, który przy odbieraniu winien jeszcze raz sprawdzić, czy zwrotne poświadczenia odbioru zostały należycie i czytelnie wypełnione.

Odnośny pracownik umysłowy winien odebrać od listonoszy zwrotne poświadczenia odbioru, u siebie należycie osobno przechowywać i codziennie wysyłać je w sposób przepisany do tego urzędu, w którego siedzibie znajduje się Sąd wysyłający.

Urzędy (agencje) do których należą zamiejscowe okręgi doręczeń, winne zwracać uwagę, aby posłańcy gminni również należycie wypełniali zwrotne poświadczenia odbioru i po doręczeniu pism sądowych przy najbliższej sposobności oddawali je w urzędzie. W razie zauważonych usterek należy niewłaściwości te usunąć w porozumieniu z wójtem.

Urzędy znajdujące się w siedzibie Sądu, do których zwrotne poświadczenia nadeszły winny również zwracać uwagę, aby te w urzędzie nie zagubiły się, lecz były natychmiast skierowane do wydania ich Sądom.

W sprawie umieszczania wyraźnych odcisków datownika na przesyłkach pocztowych przypomina się urzędom (agencjom) okólnik Min. P. i T. (Dz. U. Min. P. i T. № 6 z 1931 str. 134).

Do powyższego należy ściśle się stosować, tak aby w przyszłości podobne niedomagania więcej miejsca nie miały.

№ PP 72 z dnia 29 maja 1935 r.

157.

Nadawanie paczek z książkami.

Zapodane poniżej bibljoteki korzystają z prawa nadawania paczek z książkami, według poz. 136 taryfy pocztowej.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 14. V 1935 roku № PW-601/65/35 zawiadamia się, iż Pan Minister Poczt i Telegrafów przyznał bibljotekom

1) X. X. Czartoryskich w Krakowie
2) Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Lwowie
3) Ordynacji Krasińskich w Warszawie
4) Ordynacji Zamojskiej w Warszawie

prawo wysyłania pocztą paczek z książkami i manuskryptami za opłatą według poz. 136 taryfy pocztowej (Dz. Taryf № 11 z 1934 r.)

Wysyłka tych paczek z książkami i manuskryptami winna odpowiadać warunkom przewidzianym w § 124 ordynacji pocztowej.

№ PP-410 z dnia 24 maja 1935 r.

158.

Doręczanie przesyłek rejestrowanych na terenie koszar.

Władze wojskowe mają na żądanie urzędów wydawać dla listonoszy przepustki imienne, celem umożliwienia doręczenia przesyłek na terenie koszar. Listonosze mają prawo wstępu jedynie do mieszkań osób wojskowych.

Na podstawie zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4.VI. 1935 r. № PW. 820/87 podaje się do wiadomości odpis zarządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych do podwładnych jednostek.

Z powyższego należy skorzystać w razie nasuwających się trudności przy doręczaniu rejestrowanych przesyłek pocztowych na terenie koszar wojskowych.

Odpis.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
II Wiceminister
Szef Administracji Armji

Warszawa, d. 30 sierpnia 1933.

Nr. 1005/P. S.
Przesyłki pocztowe.

W związku z obowiązującemi przepisami o ochronie tajemnicy wojskowej, oraz przepisami pocztowemi — zezwalam na żądanie urzędów pocztowych wydawać dla listonoszy przepustki imienne, celem umożliwienia im wstępu na teren wojskowy w wypadkach doręczania, inkasowania i protestowania weksli dłużników, zamieszkałych na terenie koszar. W danym wypadku listonosze mają prawo wstępu do mieszkań osób wojskowych.

Zastępca II Wiceministra Spraw Wojsk.
Szefa Administracji Armji
wz. (—) **Grabowski**
pułkownik dypl.

№ PP. 20 z dnia 11 czerwca 1935 r.

159.

Przesyłki szeregowych i podoficerów służby czynnej, wysyłane za opłatą ulgową.

Na przesyłki te należy zwracać baczną uwagę i w razie zauważenia nadużyć donosić o tem Dyrekcji.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów stwierdziło, że zdarzają się wypadki nadużyć przy przesyłaniu listów i kartek za zniżoną opłatą przez podoficerów i szeregowych służby czynnej. Nadużycia te polegają na tem, że za zniżoną opłatą wysyłają przesyłki osoby nieuprawnione do korzystania ze zniżki w myśl postanowień taryfy pocztowej poz. 1c i 2c np.: szeregowi zawodowi.

Również stwierdzono, że szeregowi, odbywający czynną służbę wojskową, przesyłają pocztą pod adresem swoich rodzin i innych osób — listy zbiorowe, zawierające korespondencję (listy, kartki), przeznaczoną dla kilku różnych osób i naruszają w ten sposób postanowienia art. 5 ust. 1 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie.

W związku przeto z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW 601/89 z dnia 31.V. br. poleca się urzędom i agencjom pocztowym zwracać uwagę na przesyłki podoficerów i szeregowych służby czynnej i w razie stwierdzenia nadużyć lub powzięcia podejrzenia — bezwarunkowo donosić o tem Dyrekcji w myśl zarządzenia, zawartego w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów № 10 z 1935 r. poz. 155, gdyż Dyrekcja zkolei jest obowiązaną donosić o każdym takim wypadku Ministerstwu Poczt i Telegrafów.

№ P. P. 410 z dnia 6 czerwca 1935 r.

160.

Służba doręczeń.

Urzędy (agencje) mają zaopatrzyć listonoszy w spisy znajdujących się w ich okręgach doręczeń związków, stowarzyszeń, przedsiębiorstw handlowych i innych osób prawnych.

Poleca się urzędom (agencjom) w terminie do 15 lipca br. zaopatrzyć listonoszy w spisy znajdujących się w ich rejonach doręczeń, związków, stowarzyszeń, przedsiębiorstw handlowych i innych osób prawnych.

Spisy te należy w miarę potrzeby uzupełniać.

Mają one być prowadzone niezależnie od wyciągów z księgi pełnomocnictw, przewidzianych w § 18 punkt 2 ust. 3 przepisów dla doręczycieli i listonoszów wiejskich (tom I A. 8).

№ PP-70 z dnia 14 czerwca 1935 r.

161.

Dotacje z pieniędzy P. K. O. na wypłaty pocztowe.

Dotacje z obrotów P. K. O. na wypłaty pocztowe nie mogą być pobierane i zaliczane w dniu poprzedzającym wypłaty pocztowe.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 15.V 1935 roku № AK 113, Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów komunikuje, iż pobieranie dotacyj z pieniędzy P. K. O. na wypłaty pocztowe, mające nastąpić w dniu następnym, jest niewłaściwe.

Pobieranie dotacyj i zaliczanie ich w rachunku miesięcznym P. K. O. i w ogólnym rachunku miesięcznym pocztowym może nastąpić tylko w tym samym dniu, w którym dokonano wpłat pocztowych na sumę większą, niż stanowiły wpływy tego dnia z obrotów pocztowych wraz z zapasem kasowym.

Nie utrudni to czynności urzędów pocztowych, jeśli się zważy, że w zapasach kasowych P. K. O. są zwykle zarezerwowane pewne sumy na doraźne wypłaty oszczędnościowe P. K. O., które nie zawsze, przynajmniej w godzinach rannych, są zużyte; z tych więc zapasów może urząd dokonać wypłaty pocztowej, o ile nie miałby w dniu wypłaty dostatecznych wpływów własnych i dopiero w tym dniu wykazać jako pobraną dotację sumę stanowiącą przewyżkę wypłat nad wpływami.

№ PK 30 z dnia 24 maja 1935 r.

162.

Czynności na rzecz P. K. O.

Urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne nie mogą wykonywać czynności na rzecz P. K. O., nieprzewidzianych w zawartej umowie z P. K. O.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № G. M. 660 z dnia 14 maja 1935 r. Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów oznajmia, iż stosunek Pocztowej Kasy Oszczędności do państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ w zakresie wykonywania czynności przez urzędy i agencje pocztowe, jako zbiornice P. K. O. został unormowany w § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1924 r. o Pocztowej Kasie Oszczędności w rozdziale V Statutu Pocztowej Kasy Oszczędności oraz w art. 24 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie.

W wykonaniu tych przepisów prawnych zawarta została umowa pomiędzy przedsiębiorstwem „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ a Pocztową Kasą Oszczędności, jako klijentem naszego przedsiębiorstwa.

Według wymienionych aktów prawnych przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ obowiązane jest wykonywać na rzecz PKO szereg czynności, za które Pocztowa Kasa Oszczędności uiszcza przedsiębiorstwu wynagrodzenie, określone w umowie.

Czynności, które nie zostały wyszczególnione w umowie, powinny być opłacane

przez P. K. O. według normalnych stawek taryfowych.

Ponieważ zachodzą wypadki, że Pocztowa Kasa Oszczędności żąda wykonywania pewnych czynności wprost od placówek pocztowo-telegraficznych, jak n. p. żądanie telefonicznego sprawdzenia stanu oszczędności na książeczce oszczędnościowej, wywieszenia afiszów propagandowych i t. p., a które to czynności nie są objęte wynagrodzeniami określonemi w umowie, zarządza się, aby urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne — w trosce o zapewnienie przedsiębiorstwu należnych dochodów nie wykonywały takich czynności nieprzewidzianych w umowie, bezpłatnie.

W wypadkach żądania przez P. K. O. czynności bezpłatnych nieobjętych umową względnie przepisami lub w wypadkach wątpliwych należy zwracać się o wyjaśnienia do Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

№ PK 30 z dnia 23 maja 1935 r.

163.

Listy wartościowe za zwrotnem poświadczeniem odbioru.

Nie przyjmować listów wartościowych za zwrotnem poświadczeniem odbioru, zapomocą którego nadawca chce uzyskać pokwitowanie na kwotę przewyższającą wartość deklarowaną.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 25-V 1935 roku № PW. 111/8 Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów wyjaśnia, że kwota na którą opiewa zwrotne poświadczenie odbioru na list wartościowy, nie może być wyższa od zadeklarowanej przez nadawcę wartości tego listu.

W związku z tem nie należy przyjmować do przewozu pocztą listów wartościowych ze zwrotnem poświadczeniem odbioru, zapomocą którego nadawca usiłuje uzyskać pokwitowanie podjęcia sumy pieniężnej rzeczywiście zawartej w liście, jednak przewyższającej kwotę zadeklarowanej jego wartości.

№ PK. 50 z dnia 29 maja 1035 r.

164.

Sprzedaż znaczków pocztowych.

Znaczki pocztowe zamówione u doręczycieli należy prowadzić w ewidencji zapomocą odrębnego wykazu.

Odnośnie do okólnika ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i telegrafów № 6 z dnia 15.IV 1935 r. poz. 119 wyjaśnia się, iż klijenci mogą zamawiać znaczki pocztowe u doręczycieli pisemnie lub ustnie. Przy zamówieniu ustnem doręczyciel winien zapisać zamówioną ilość i rodzaje znaczków w stosownym na ten cel przeznaczonym zapisku.

Po powrocie z rejonu doręczyciel zgłasza zamówienie znaczków w urzędzie pocztowym. Każde zamówienie wpisuje urząd do wykazu wedle następującego wzoru:

Wykaz znaczków pocztowych zamówionych u doręczyciela.

Data zamówienia znaczków	Nazwisko zamawiającego	Suma na jaką zamówiono znaczki		Potwierdzenie odbioru znaczków przez doręczyciela	Suma wpłacona za znaczki do kasy urzędu		Data wpłaty	Pokwitowanie odbioru gotówki przez kasjera
		zł	gr		zł	gr		

Doręczyciel wydaje znaczki zamawiającemu przy następnym chodzie, za pobraniem gotówki, którą wpłaca do kasy urzędu po powrocie z rejonu za potwierdzeniem odbioru w powyższym wykazie.

№ PK 14 z dnia 6 czerwca 1935 r.

165.

Wyniki ekspertyzy monet.

Na kwestjonarjuszach o zatrzymaniu podejrzanych monet, wysyłanych do Mennicy Państwowej, podawać placówkę policyjną, która otrzymała odpis kwestjonarjusza.

Według zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW 820/70 z dnia 20.V 1935 r. Mennica Państwowa zmuszona jest dostarczać odpisów orzeczeń o wyniku ekspertyzy jednostkom policji państwowej (Województwa Śląskiego), które już poprzednio otrzymały z urzędu pocztowego zawiadomienie o zatrzymaniu podejrzanej monety.

Nie wiedząc jednak dokładnie, do której jednostki policji państw. (Województwa Śląskiego) zostało skierowane tego rodzaju zawiadomienie, Mennica Państwowa korzysta z pośrednictwa kwestjonującego urzędu pocztowego i pod jego adresem przesyła odpisy orzeczeń z prośbą o doręczenie ich właściwej placówce policji państw. (Województwa Śląskiego).

Wobec powyższego, w celu umożliwienia Mennicy Państwowej przesyłania odpisów jej orzeczeń bezpośrednio pod adresem odpowiednich jednostek policji, zarządza się, aby urzędy na kwestjonarjuszach o zatrzymaniu podejrzanej monety, wysyłanych do Mennicy Państwowej, wskazywały dokładnie placówkę policyjną, która otrzymała odpis kwestjonarjusza po myśli § 28 p. 4 ust. 4 przepisów rachunkowo-kasowych dla urzędów pocztowych (X. R. 1).

№ PK 16 z dnia 24 maja 1935 r.

166.

Zniesienie dozwolonych zapasów kasowych w obrocie pocztowym.

Z końcem dnia należy zatrzymać tylko tyle gotówki, na ile zalega dokumentów kasowych pocztowych do wypłaty w dniu następnym.

Przy sprawdzaniu pozostałości kasowych z obrotów pocztowych w urzędach i agencjach pocztowych okazało się, że liczne jeszcze urzędy i agencje zatrzymują z końcem dnia gotówkę w wysokości ustalonego zapasu kasowego na rachunku pocztowym nawet wówczas, gdy nie mają zalegających dokumentów kasowych pocztowych do wypłaty na dzień następny.

Tego rodzaju postępowanie jest wprawdzie bardzo wygodne dla urzędów, ale niezgodne z interesem przedsiębiorstwa.

Nieodesłanie bowiem tej zbędnej gotówki w nadmiarze kasowym z obrotów pocztowych wpływa niekorzystnie na wysokość stanu zadłużenia Poczty w P. K. O.

Inne zaś urzędy i agencje pocztowe, postępując już od dłuższego czasu zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 15.V. 1935 r. № AK 113 w sprawie pobierania dotacyj z obrotów P. K. O., które podaje się do wiadomości w niniejszym Dzienniku Zarz. pod poz. 161 nie zatrzymują zupełnie zapasu gotówki na rachunku pocztowym, wykazując w kolumnie „zapas kasowy z końcem dnia“ ogólnego rachunku miesięcznego jedynie drobne naogół dzienne resztki gotówkowe.

Postępowanie tych urzędów jest słuszne i celowe, zgodne z interesem przedsiębiorstwa.

Celem zapobieżenia zbytecznemu zatrzymywaniu gotówki Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № AK 114 z dnia 7.VI. 1935 r. znosi zapasy kasowe dla obrotów pocztowych we wszystkich urzędach pocztowych i agencjach, z wyjątkiem urzędów zasilających, nie znajdujących się w siedzibie oddziału Banku Polskiego.

Urzędom zasilającym Cieszyn, Dziedzice, Lubliniec, Mysłowice, Pszczyna, Rybnik 1. i Tarn. Góry — Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów wyznaczy nowe zapasy kasowe na wypłaty pocztowe. W drodze wyjątku pozostawi się też zapasy kasowe dla wypłat pocztowych urzędom i agencjom p. t. w uzdrowiskach i miejscach letniskowych: Bystra, Goczałkowice Zdrój, Jastrzębie Zdrój, Ustroń i Wisła 1. — jednak tylko na czas trwania sezonu.

W związku z tem wymienione urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne przedstawią Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w terminie 5-ciu dni należycie uzasadnione wnioski z podaniem kwoty mającego się im ustalić dozwolonego zapasu kasowego, przyczem należy uwzględnić spodziewane własne wpływy gotówki.

Urzędy zasilające w siedzibie Oddziału Banku Polskiego, mogące każdej chwili pobrać zasiłek pieniężny z Oddziału Banku Polskiego, winny odbywać się bez zapasów kasowych.

Wszystkie inne urzędy pocztowe i agencje mogą zatrzymywać pozostałości gotówki na dzień następny tylko wówczas, gdy w urzędzie znajdują się już dokumenty kasowe, przeznaczone do wypłaty na dzień następny i to tylko w takiej wysokości, jaka rzeczywiście będzie wypłacona w następnym dniu, przyczem przy wypośrodkowywaniu wysokości tej sumy uwzględnić należy spodziewane wpływy własne w następnym dniu, oraz możliwość pobrania dotacyj z obrotów P. K. O., zgodnie ze wspomnianem już powyżej zarządzeniem Ministerstwa P. i T. z dnia 15.V 1935 r. № AK 113.

W wypadku, gdyby urząd (agencja) nie posiadał dowodów kasowych pozostałych do wypłaty w dniu następnym, lub gdyby wiedział, iż odbiorca nie zgłosi się po wypłatę w dniu następnym, albo też gdyby wypłata mogła być dokonana z osiągniętych w dniu następnym wpływów własnych, powinien całą posiadaną gotówkę z obrotów pocztowych odesłać jako nadmiar kasowy; w urzędzie pozostanie wówczas na rachunku pocztowym jedynie drobna reszta gotówkowa.

Zarządzenie to nie dotyczy zapasów kasowych z obrotów P. K. O. Zapasy te pozostają nadal i urząd pocztowy w razie potrzeby i możności powinien się niemi posługiwać przy wypłatach, dotyczących obrotu pocztowego, jak o tem powyżej.

W celu uregulowania zapasów kasowych na potrzeby P. K. O. przedstawią wszystkie urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne z wyjątkiem urzędów zbiorczych w siedzibie Oddziału Banku Polskiego — należycie uzasadnione wnioski na ustalenie zapasów kasowych, przyczem z jednej strony należy mieć na uwadze spodziewane w dniu następnym własne wpływy gotówki — a z drugiej strony gotówkę potrzebną na doraźne wypłaty z książeczek wkładkowych.

Zapasy kasowe na potrzeby P. K. O. nie powinny w zasadzie wzrastać — mimo niniejszego zarządzenia.

Kontrola zapasów kasowych z obrotów pocztowych urzędów zasilających, jako też pozostałości gotówki we wszystkich innych urzędach i agencjach pocztowych pozostaje bez zmiany.

W związku z tem należy, od miesiąca czerwca 1935 r. począwszy, skreślać na ogólnym miesięcznym rachunku w prawym górnym rogu na 1-ej stronie wyrazy „dozwolony zapas kasowy“, wpisując w to miejsce: „Średnia pozostałość gotówki“ w ten sposób, iż nad kreskowaną linją uwidocznić należy średnią dzienną pozostałość gotówki z obrotów pocztowych, pod linją zaś średnią dzienną pozostałość gotówki z obrotów P. K. O. — po myśli zarządzenia Ministerstwa z dnia 31 maja 1935 r. № AK 114. (Zarządzenie luźne № 257 z dnia 4.VI. br.).

Nadto w ogólnym rachunku miesięcznym, w przeglądach obrotu i w sprawozdaniach kasowych zmienić należy odręcznie napisy w kolumnach, przeznaczonych do wykazywania początkowych i końcowych zapasów kasowych następująco: w rozchodach na „Pozostałość gotówki z końcem dnia“, w przychodach zaś „Pozostałość gotówki z dnia poprzedniego“.

Zmiana ta nie dotyczy rachunku miesięcznego z obrotów P. K. O.

Wreszcie zaznacza Dyrekcja, że gromadzenia gotówki na 1-go każdego miesiąca należy unikać, cały bowiem szereg napadów ma miejsce właśnie z 30-go na 1-szy.

Urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne winny zamawiać w wyznaczonych urzędach zasilających tylko gotówkę potrzebną na wypłaty w dniach od 3-go do dnia ostatniego miesiąca, natomiast gotówkę potrzebną na wypłaty w dniu 1-szym i 2-gim miesiąca w urzędach zbiorczych, do których odsyłają nadmiary kasowe.

Urzędy zasilające mają odsyłać zasiłki kasowe w takim czasie, by do urzędu zamawiającego nadeszły w dniu wypłaty rano a nie już dnia poprzedniego popołudniu lub wieczór.

№ PK 10 z dnia 13 czerwca 1935 r.

TELEGRAF i TELEFON.

167.

Przeliczanie kwot przy telegramach „Rp“ z Wolnego Miasta Gdańska do Polski.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 9 maja b. r. № TE.-3310 oraz w ślad za okólnikiem telegraficznym z dnia 9 maja br. powiadamia się, że w telegramach nadawanych na obszarze W. M. Gdańska do Polski, kwoty na zapłaconą odpowiedź (Rp.) podawane w guldenach i fenigach należy przeliczać na złote w stosunku 1 gulden = 1 złotemu.

W telegramach nadawanych w polskim urzędzie Gdańsk 1 kwoty na odpowiedź podawane są nadal w złotych i groszach.

№ TE. 1062 z dnia 15 maja 1935 r.

168.

Ruch radjotelefoniczny między Polską a Stanami Zjednoczonemi A. P. i Kanadą.

W ruchu radjotelefonicznym między Polską a Stanami Zjednoczonemi A. P. i Kanadą zniża się z dniem 1 czerwca br. stawki taryfowe podane w Zagranicznej taryfie telegraficznej na str. 91, a mianowicie: za trzyminutową rozmowę zwykłą, przeprowadzoną w okresie słabego ruchu o 45 fr. i za każdą dalszą minutę o 15 fr.

Okres słabego ruchu określa się od godz. 23—11, według czasu środkowo-europejskiego.

Opłata za zawiadomienie (report charge) pozostaje nadal bez zmiany.

Powyższa zniżka nie ma zastosowania w ruchu radjotelefonicznym z Meksykiem i Kubą.

T. E. 205 z dnia 25 maja 1935 r.

169.

Ruch telefoniczny z Północną i Południową Rodezją.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 7 czerwca br. № TE-2354 wprowadza się z dniem 1 lipca br. ruch telefoniczny między Polską a Północną i Południową Rodezją via Londyn-radjo Cape Town.

Do ruchu telefonicznego z Polską dopuszczone są w Rodezji Północnej miejscowości: Broken Hill, Livingstonne, Lusaka, Luanshya, Mazabuka, Ndola i Nkana; w Rodezji Południowej: Bulawayo, Gatooma, Gwelo, Mazoe, Queque, Salisbury, Umtali, Victoria Falls i Wankie.

Opłata za trzyminutową rozmowę zwykłą z Rodezją Północną wynosi 191.25 fr. zł., opłata za zawiadomienie (report charge) 27.50 fr. zł.

Opłata za trzyminutową rozmowę zwykłą z Rodezją Południową wynosi 183.75 fr zł., opłata za zawiadomienie (report charge) 26.25 fr. zł.

Służba telefoniczna w powyższych relacjach odbywa się od godz. 9.45—14.45 według czasu środkowo-europejskiego.

Zarządzenie niniejsze ma charakter tymczasowy i będzie wprowadzone do „Zagranicznej taryfy telefonicznej“ przy okazji innych zmian.

№ TE 205 z dnia 17 czerwca 1935 r.

ZYSK PRZEDSIĘBIORSTWA, TO ZAPEWNIENIE PRACY DLA CIEBIE.

ADMINISTRACJA.

170.

Wynagrodzenie pracowników kontraktowych i robotników w czasie choroby.

Nawiązując do tut. zarządzenia z dnia 7/III b. r. № AP 41 (Dz. Zarz. № 5 z 1935 r. poz. 108) podaje się uzupełniające wyjaśnienia i wskazówki udzielone przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów w sprawie wyżej określonej do wiadomości i zastosowania się.

Art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. № 35 poz. 323), oraz oparty na tej podstawie punkt 3 wzoru umów z państwowymi pracownikami kontraktowymi (okólnik Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 października 1930 r. № 8936/30) upoważnia pracodawcę do potrącenia z wynagrodzenia pracownika w ciągu pierwszych trzech miesięcy niemożności pełnienia obowiązków skutkiem choroby lub nieszczęśliwego wypadku kwot, jakie pracownik otrzyma w gotówce z tytułu ubezpieczenia prawno-publicznego. Postanowienia te, poczynając od dnia 1 stycznia 1934 r. t. j. od wejścia w życie ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem (Dz. U. R. P. № 51 poz. 396) stały się w odniesieniu do pracowników umysłowych nieaktualne, ponieważ w myśl art. 95 ust. 5 tejże ustawy, pracownicy ci nie mają prawa do zasiłku chorobowego w okresie czasu, w którym przysługuje im prawo do całkowitego wynagrodzenia od pracodawcy. Od tej daty więc nie należy potrącać pracownikom umysłowym, zatrudnionym w służbie państwowej z ich wynagrodzenia umownego w ciągu pierwszych trzech miesięcy niemożności pełnienia obowiązków skutkiem choroby lub nieszczęśliwego wypadku, żadnych kwot z tytułu zasiłku chorobowego.

Ze względu na to, iż niektóre ubezpieczalnie społeczne uzależniają przyznanie robotnikowi (pracownikowi fizycznemu) świadczeń chorobowych za czas niezdolności do pracy od zamieszczenia stosownego ustępu w umowie pisemnej — zarządza się dokonanie uzupełnień umów z takimiż pracownikami kontraktowymi na czas określony następującą klauzulą:

„Za czas niepełnienia przez Pan .... obowiązków służbowych potrąci się Pan ...... wynagrodzenie; nie będzie to dotyczyć przypadków usprawiedliwionej nieobecności w służbie z ważnych przyczyn, nieprzekraczającej 3 dni“.

Zamieszczenie takiej klauzuli przy umowach pracowników umysłowych na czas określony odpowiada wobec postanowienia art 19 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. № 35 poz. 323), przewidującego obowiązek wypłaty wynagrodzenia do 3 miesięcy w wypadku choroby pracownika.

Gdyby w stosowaniu tych zarządzeń nasuwały się jeszcze pewne wątpliwości natenczas należy zwracać się o wyjaśnienia do Dyrekcji Okręgu P. i T.

№ AP 41 z dnia 28 maja 1935 r.

171.

Korzystniejsze zaliczanie służby w ambulansach pocztowych do wysługi emerytalnej.

Przerwy w wykonywaniu służby ambulansowej nie wpływają ujemnie na korzystniejsze liczenie służby ambulansowej do wysługi emerytalnej.

W związku z postanowieniem art. 37 ustęp 5 ustawy emerytalnej (Dz. Ust. R. P. № 20 z 1934 r. poz. 160) według którego: „funkcjonarjuszom poczt ruchomych (urzędnikom ambulansowym i niższym funkcjonarjuszom pocztowym jeżdżącym w ambulansach) po upływie 10 lat służby w tym charakterze, zalicza się do wysługi emerytalnej każdy rok takiej służby za 14 miesięcy“ wyjaśnia się, że przerwy w wykonywaniu wspomnianej służby, zachodzące zarówno w pierwszym jej okresie 10-letnim, będącym podstawą do korzystniejszego liczenia, jak i w latach następnych, podlegających korzystniejszemu liczeniu, nie wywołują dla interesowanych pracowników żadnych ujemnych następstw.

W razie więc przerwy w tej służbie poszczególne okresy **faktycznej służby w ambulansach** pocztowych zlicza się ze sobą, przyczem po uzyskaniu 10-letniego okresu takiej służby korzystniejsze liczenie nieprzekraczające jednego roku, uskutecznia się w stosunku 35 dni za każdy miesiąc faktycznej służby w ambulansach.

Dla ujęcia zatem w dokładną ewidencję czasu służby ambulansowej, zainteresowani pracownicy przedstawią Dyrekcji do końca lipca 1935 r. wykazy, sporządzone według załączonego wzoru № 1, z podaniem dokładnego czasu faktycznej służby pełnionej od dnia 31 grudnia 1934 r. w służbie ambulansowej polskiej. Przedmiotowe wykazy winni przedstawić wszyscy pracownicy, którzy od powstania Państwa Polskiego do dnia 31.XII 1934 r. pracowali kiedykolwiek w ambulansach, czy to jako urzędnicy czy też jako niżsi pracownicy, chociażby obecnie byli przydzieleni do innego działu służby lub zostali przeniesieni do innego urzędu, i więcej w ambulansach nie byli zajęci.

Do każdego wykazu winno być dołączone zaświadczenie urzędu względnie urzędów (wzór № 2) przy których dany pracownik był zatrudniony w ambulansach, z podaniem dokładnego czasu faktycznej służby ambulansowej pełnionej przez odnośnego pracownika.

O przedmiotowe zaświadczenia winni się starać zainteresowani pracownicy; urzędy nie powinny im czynić trudności w wydawaniu przedmiotowych zaświadczeń.

Niezależnie od tego, do dnia 15 stycznia każdego roku kalendarzowego począwszy od stycznia 1936 r. urzędy zatrudniające pracowników w służbie ambulansowej, przedstawiać będą Dyrekcji wykazy z podaniem nazwiska i imienia, stanowiska służbowego oraz czasu w którym każdy z pracowników był zatrudniony w służbie ambulansowej. Do wykazu dołączą urzędy zaświadczenia (wzór № 2) dla każdego pracownika oddzielnie, stwierdzające czas jego służby ambulansowej w ubiegłym roku.

Zaświadczenie to będzie stanowiło załącznik do akt osobowych pracownika oraz podstawę do ewentualnego korzystniejszego liczenia służby ambulansowej do wysługi emerytalnej.

Zwraca się uwagę, że zarówno w wykazach jak i w zaświadczeuiach należy uwzględniać tylko okresy **faktycznej** służby ambulansowej.

№ AP 6013 z dnia 24 maja 1935 r.

Wzór № 1. Polska służba ambulansowa pełniona do 31.XII 1934 r.

Nazwisko i imię ______________________

Stanowisko służbowe: ______________________

L. p.	Urząd	Okres służby ambulansowej		Razem ilość			Uwaga
		od	do	lat	mies.	dni	

Wzór № 2.

ZAŚWIADCZENIE.

Urząd ....

Nazwisko i imię, stanowisko służbowe pełnił w roku .... służbę ambulansową (konwojową) w czasie od .... do ....

Okrągła pieczęć urzędu:

....

podpis naczelnika urzędu

172.

Pośrednictwa pocztowo-telegraficzne w lokalach publicznych.

Celem zbliżenia urządzeń pocztowo-telegraficznych do klienteli powołało Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dnia 2.X ub. r. № G. M. Org.-1002 i późniejszemi nową formę obsługi publiczności t. j. pośrednictwa p. t. w lokalach publicznych, uruchamiane i zwijane na zarządzenie Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów i czynne na następujących zasadach:

1) Pośrednictwa pocztowo-telegraficzne w lokalach (zakładach) publicznych służą klienteli, która z pewnych względów nie może dostatecznie łatwo korzystać z usług urzędów i agencyj p. t. i skutkiem tego dość często musi zaniechać wysłania listu, kartki czy telegramu (jak n. p. osoby przebywające w podróży, w szpitalach, na wycieczkach, osoby pełniące służbę wojskową i t. p. nie mające łatwego kontaktu z urzędem czy agencją p. t.). Z tego względu pośrednictwa takie mogą być uruchomione w lokalach, w których wymienione osoby przebywają, a więc w hotelach, restauracjach, pensjonatach, na dworcach kolejowych (autobusowych), na przystaniach, w popularniejszych schroniskach (zwłaszcza na czas sezonu), w szpitalach, w spółdzielniach wojskowych (kasynach) i t. p.

Ponieważ jednak to udogodnienie dla klienteli pociąga za sobą koszta — należy wystąpić do Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów z wnioskiem na uruchomienie pośrednictw p. t. w lokalach publicznych tylko wówczas, jeżeli koszta te znajdą pokrycie w przewidywanem przypuszczalnem zwiększeniu w ten sposób obrotów p. t., zaczem tego rodzaju pośrednictwa nie będą uruchamiane w sklepach, kolekturach, składach towarów i t. p., których klientela może łatwiej korzystać z istniejących urzędów, czy agencyj p. t. W tych jednakże lokalach, zwłaszcza znajdujących się po wsiach można uruchamiać zwykłe pośrednictwa p. t. na zasadach rozporządzenia Pana Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 3.VI 1927 r Dz. U. M. P. i T. № 26 poz. 82 za stałem wynagrodzeniem wedle zarządzenia ogłoszonego w Dz. U. M. P. i T. № 29 z 1927 r. poz. 93, jeżeli zachodzi pewność, że kierownicy tych pośrednictw nie będą szukali ubocznemi drogami zwiększenia swych dochodów.

Zauważa się przytem, że dla wygody stale zamieszkałej w danej miejscowości klienteli **wystarczy** niejednokrotnie racjonalne rozmieszczenie punktów sprzedaży znaczków pocztowych i skrzynek.

Ilość pośrednictw, którą można uruchomić na terenie jednego miasta (gminy) zależy przedewszystkiem od napięcia ruchu ludności przejezdnej, czasowo przebywającej i od jej potrzeb, przyczem w niektórych miejscowościach (kuracyjnych, klimatycznych i t. p.) pośrednictwa p. t. w lokalach publicznych można uruchamiać nie na stałe lecz tylko na czas potrzeby (n. p. w sezonie). Rozmieszczenie tych pośrednictw winno nastąpić w pewnej odległości a więc nie za blisko od urzędu lub agencji i od siebie. Pośrednictwa uruchamia się zasadniczo w lokalach posiadających telefon, a tylko w wyjątkowych wypadkach u osób nie posiadających telefonu. Prowadzenie pośrednictwa w lokalu publicznym nie upoważnia właściciela lokalu do ubiegania się o uruchomienie mównicy publi-

cznej jak to ma miejsce przy zwykłych pośrednictwach.

2) Zakres działania pośrednictw p. t. w lokalach publicznych obejmuje:
a) sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych,
b) wydawanie blankietów telegraficznych,
c) przyjmowanie przesyłek listowych zwykłych i poleconych w obrotach krajowym i zagranicznym,
d) przyjmowanie telegramów krajowych zwykłych, pilnych, z opłaconą odpowiedzią, tudzież okolicznościowych (gratulacyjnych czy kondolencyjnych) oraz
e) telegramów do wszystkich krajów europejskich z następującemi wskazówkami służbowemi: D, GP, TR, exprès, MP, ouvert, jour, nuit i Tf.

3) Wykonywanie czynności ad 2) powierza się osobom wskazanym przez zarząd (właściciela) zakładu, t. j. w pierwszym rzędzie portjerom, kasjerkom i t. p.

Przed przystąpieniem do uruchomienia pośrednictwa należy:

a) upewnić się w krótkiej drodze we właściwem starostwie tak co do opinji samego lokalu jak i co do opinji właściciela lokalu wzgl. przewidzianego kandydata na pośrednika.

W razie otrzymania ujemnej opinji pośrednictwo w danym zakładzie uruchomione być nie może.

Od zasięgnięcia tej opinji można odstąpić jedynie w tym wypadku, jeżeli zakład wzgl. właściciel tegoż i osoba mająca prowadzić agendy pośrednictwa są urzędowi znane jako cieszące się dobrą opinją pod każdym względem.

b) zażądać od właściciela danego zakładu oświadczenia pisemnego, że zgadza się na uruchomienie pośrednictwa i obowiązuje się pokryć wszelkie szkody materjalne mogące wyniknąć dla przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ z tytułu prowadzenia pośrednictwa przez swego pracownika. W oświadczeniu ma być wstawione zastrzeżenie, że Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów może w każdej chwili według swego uznania odebrać zakładowi uprawnienie do prowadzenia pośrednictwa i to bez jakiegokolwiek wypowiedzenia i bez podania powodów.

c) odebrać przyrzeczenie służbowe wedle wzoru umieszczonego w przepisach wykonawczych do rozporządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów o organizacji pośrednictw (Dz. U. M. P. i T. № 26 z 1927 r. poz. 82).

4) Pracownicy, którym powierzono czynności pośredników pocztowych w lokalach publicznych otrzymują od właściwego urzędu pocztowego: a) przejrzyście ułożony wyciąg z taryfy pocztowej, b) podręczny wyciąg z taryfy telegraficznej ujęty w formie tabelki (taryfa zagraniczna winna zawierać stawki od wyrazu, przeliczone na złote i zaokrąglone do pełnego grosza wzwyż, co podroży wprawdzie należność za telegram o kilka lub kilkanaście groszy, ale uprości znacznie manipulację przy przyjmowaniu telegramów), c) wyciąg z najważniejszych przepisów dotyczących przyjmowania przesyłek poleconych i telegramów, d) bezpłatnie książkę na pobór znaczków pocztowych, kwitarjusze na przyjęte telegramy i potrzebne druki pocztowo-manipulacyjne, e) stempelek „R“ dla oznaczania przesyłek poleconych, f) zapas w znaczkach pocztowych w potrzebnej wysokości, jednak zasadniczo nie wyżej jak dwadzieścia złotych dla jednego pośrednictwa, lub wyjątkowo za zezwoleniem Dyrekcji do 50 zł. wedle zarządzenia zawartego w Dz. Zarz. D. O. P. i T. № 4 z br. poz. 73.

Pozatem na zewnątrz budynku, w którym znajduje się pośrednictwo, ma być wywieszona skrzynka pocztowa.

5) Pośrednicy otrzymują za wykonanie czynności służbowych prowizję: a) od sprzedanych znaczków pocztowych i druków płatnych. Prowizję tą oblicza się i wypłaca w wysokości i na zasadach przyjętych dla prywatnych odsprzedawców znaczków,

b) od przyjętych przesyłek poleconych w wysokości 5 gr. za każdą przesyłkę oraz

c) od przyjętych telegramów w wysokości 10 gr. od każdego telegramu.

Należną z tytułów pod b) i c) prowizję wypłacają pośrednikom właściwe urzędy pocztowe z końcem każdego miesiąca ustalając wysokość przypadających kwot na podstawie księgi przyjętych przesyłek poleconych i kwitarjusza przyjętych telegramów.

Wypłacone sumy prowizji zaliczają urzędy w ogólnym rachunku miesięcznym na rozchód w rubryce „zwroty opłat“.

6) Przyjęte w pośrednictwie przesyłki zwykłe winne być niezwłocznie wrzucane do skrzynki listowej wywieszonej nazewnątrz lokalu pośrednictwa względnie niezwłocznie odesłane do urzędu (agencji).

Przyjmowanie przesyłek poleconych ma się odbywać w sposób stosowany w urzędach z tem jednak, że pośrednik umieszcza na przedniej stronie dowodu nadania zamiast odcisku datownika — odręcznie datę nadania, a na odwrotnej stronie odcisk stempelka danego zakładu.

Odcisk datownika zamieszcza na przesyłce urząd, jednak nie wpisuje już danej przesyłki powtórnie do swej księgi przyjęć przesyłek poleconych.

Zapisane arkusze księgi przyjęć przesyłek poleconych pośrednictw przechowują urzędy pod zamknięciem na równi z własnemi księgami.

Ponieważ pośrednictwa w hotelach i t. p. są czynne tak długo jak sam zakład n. p. bez przerwy do godziny 23, 24 i t. d., przeto pośrednictwa mają pobierać przewidzianą w taryfie pocztowej **opłatę dodatkową** za przyjęcie przesyłek poza godzinami urzędowemi, wyznaczonemi dla przyjmowania przesyłek pole conych obowiązujących w urzędzie (agencji), któremu pośrednictwo podlega. Jeżeli jednak na terenie miejscowości istnieje kilka placówek p. t. o różnych godzinach urzędowych należy pobierać wspomnianą należytość dodatkową po godzinach przyjmowania przesyłek poleco nych tego urzędu, w którym te godziny urzędowe trwają najdłużej.

Pobieranie opłaty dodatkowej winien sprawdzać pracownik urzędu pocztowego, zabierający orzesylki z poczty hotelowej. W tym celu odbiór przesyłek z poczty hotelowej i t. p. należy tak uregulować, aby pracownik urzędu zabierał przesyłki polecone bezpośrednio przed rozpoczęciem godzin urzędowych urzędu i zaraz po ich zakończeniu (oprócz oczywiście odbierania w innych porach dnia), aby w ten sposób urząd miał możność sprawdzania, czy opłata dodatkowa za przesyłki polecone, nadane poza godzinami urzędowemi, została pobrana. Przy przyjmowaniu przesyłek poleconych poza godzinami urzędowemi winny pośrednictwa stosować się do przepisów § 35 tomu II P 5 zbioru przepisów służbowych.

Ażeby zapobiedz ew. staraniom ze strony pośredników o sztuczne zwiększanie dochodów pośrednictwa przez rozszerzenie jego zasięgu na osoby, korzystające normalnie z usług miejscowych urzędów czy agencyj — pośrednikom nie wolno przyjmować przesyłek poleconych za książkami nadawczemi (arkuszami książki nadawczej). O ile jednak pośrednictwo w zakładzie publicznym poza swemi gośćmi obsługuje również osoby postronne jednak nie nadające masowo przesyłek poleconych czy też telegramów nie należy czynić trudności w tym względzie.

7) Opłatę za przyjęte telegramy należy zaliczać znaczkami opłaty, naklejanemi na blankietach telegramów. Na przyjęte telegramy wydaje pośrednik bezpłatne pokwitowania, sporządzane w 2-ch egzemplarzach przez kalkę, przyczem oryginał pokwitowania z umieszczonym na odwrocie odciskiem stempelka zakładu otrzymuje nadawca, kopja zaś pozostaje w bloczku, służącym do rozrachunku. Bloczków z numerowanemi kwitarjuszami dostarcza urzędom Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów.

Przyjęte telegramy winien pośrednik nadać bezzwłocznie w drodze telefonicznej do właściwego urzędu, a jeżeli nie posiada telefonu dostarczyć bezzwłocznie telegram do urzędu przez własnego posłańca czy gońca.

8) Opróżnianie skrzynek pocztowych wywieszonych na budynkach pośrednictw ma być uskuteczniane przez pracowników urzędu przy sposobności próżnienia innych skrzynek pocztowych.

Odbieranie przesyłek poleconych winno być tak uregulowane, by przesylki nie zalegały w pośrednictwie i mogły być wysłane do miejsca przeznaczenia bez żadnego opóźnienia. Oddawanie i odbiór przesyłek poleconych i telegramów ma się odbywać zawsze za pokwitowaniem w specjalnie na ten cel założonej książeczce.

9) Dla uwidocznienia nazewnątrz **pośrednictwa** (a nie nazewnątrz budynku w którym pośrednictwo się znaduje) należy umieścić estetycznie wykonany napis:

a) w hotelach „poczta hotelowa — sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych przyjmowanie przesyłek poleconych oraz telegramów"

b) w innych zakładach publicznych napis identycznej treści jednak bez słów „poczta hotelowa".

Napisy wykonają i umieszczą pośrednicy na swój koszt, jednak urzędy zwrócą uwagę na ich wykonanie.

10) W razie powstania jakichkolwiek wątpliwości należy zwrócić się do Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów o wyjaśnienie.

11) Urzędy obowiązane są sprawdzać prawidłowość pobranych w pośrednictwach opłat za przesyłki polecone i telegramy i ew. ujawnione usterki usunąć.

12) Zapotrzebowanie na bloczki z kwitarjuszami na przyjęte telegramy należy zgłaszać Dyrekcji najpóźniej na 14 dni przed wyczerpaniem posiadanego zapasu.

13) Do dnia 2 każdego miesiąca przedstawiają urzędy, którym podlegają pośrednictwa p. t. w zakładach publicznych, wykazy z działalności pośrednictw za ubiegły miesiąc, zawierające następujące dane:

a) ilość przyjętych przesyłek poleconych,

b) ilość przyjętych telegramów krajowych,

c) ilość przyjętych telegramów zagranicznych,

d) sumę uzyskaną ze sprzedaży znaczków,

e) sumy wypłacone pośrednikom tytułem prowizji.

14) Pp. Naczelnicy urzędów mają stale śledzić napięcie ruchu ludności nie mogącej z dostateczną łatwością korzystać z usług urzędów i agencyj. W razie zaistnienia potrzeby uruchomienia pośrednictwa p. t. w zakładach publicznych i stwierdzenia, że utworzenie takich pośrednictw przyczyniłoby się nie do odciążenia litylko istniejących już placówek p. t., lecz przedewszystkiem do zwiększenia się ruchu p. t., a temsamem i dochodowości przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, należy wystąpić do Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów z odpowiednim wnioskiem na uruchomienie pośrednictw w zakładach publicznych.

№ AO 107 z dnia 11 czerwca 1935 r.

OBWIESZCZENIA.

173.

Ustalenie miejsca pobytu.

Poleca się urzędowi (agencji) zbadać przy pomocy doręczycieli i miejscowego Biura Ewidencji Ruchu Ludności, czy nie zamieszkują w tamtejszym okręgu doręczeń:

1) Władysław Grzymała-Borkowski b. urzędnik pocztowy zamieszkały poprzednio w Zielonce k. Warszawy,

2) Franciszek Tubielewicz b. listonosz z urzędu pocztowego Brześć nad Bugiem 1 zamieszkały poprzednio w Bronnej Górze, a następnie rzekomo w Hajnówce.

W wypadku znalezienia miejsca zamieszkania jednego z wymienionych należy o tem bezpośrednio i bezzwłocznie powiadomić Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów w Wilnie, w pierwszym wypadku należy powołać się na liczbę PP. 232/16/35, w drugim wypadku na № PP. 212/3 z dnia 28-V. 1935 r.

Ponato poleca się Urzędowi (agencji) poczt.-telegr. zbadać, czy nie zamieszkują w tamtejszym okręgu b. abonenci radjofoniczni urzędu pocztowego Lwów 1.: Wechsterówna Henryka, Gryglewska Eugenja, Schneck Marek, Krul Arnold, Górecka Mieczysława, Arendt Ryszard, Fischer Maurycy, Samotus Adam, Schnapek Szymon, Biłyk Marjan, Kołeczek Juljusz, Spindel Ryszard, Gerstenfeld Salomon, Nakryjko Józef, Brewer Misza, Kucharska Lina, Emma Haczewska ze Stanisławowa, Rudolf Glatty ze Stanisławowa, Stanisław Pilarz ze Stanisławowa, Luft Izydor, Czesław Dybkowski ostatnio zamieszkały w Wilnie przy ul. Zarzecze 30-8, Janusz Podczaski b. dyrektor firmy „Lasmet“ abonent tel. Nr. 132 urzędu telefoniczno-telegraficznego w Bydgoszczy, Stanisław Faleński, Jan Bielecki, Filipczyk Antoni, Trzaskała Majer, Irena Roliradzianka, Szmidtówna Wanda b. abonenci telefoniczni w Poznaniu. Stefan Jaśkowiak b. radjoabonent Nr. 5983 urzędu telefoniczno-telegraficznego w Bydgoszczy, Stanisław Dreher, Józef Jeziorański oraz Berek Weisblach z Warszawy b. abonenci telefoniczni, Chro-

miec Józef zamieszkały ostatnio w Kornicy powiat Siedlecki poczta Konstantynów n/Bugiem, Ostrycharz Antoni, elew orkiestry wojskowej, zamieszkały ostatnio na terenie 11 p. ułanów Leg. w Ciechanowie, Kozłowska Aleksandra zamieszkała ostatnio w Henrykowie k. Warszawy wyprowadzili się w niewiadomym kierunku nieuregulowawszy opłat radjofonicznych za nabyte komplety detefonu, Finkelstein Chaim z Wilna, Wolf Grzegorz z Wilna, Ausztein Lejzor ostatnio zam. we Lwowie b. radjoabonent, Czepułkowski Mieczysław student Uniwersytetu w Wilnie zalega z opłatami za detefon, Epsztejn Abram syn Szlomy i Estery, ur. w 1876 r., b. abonent telefoniczny w Wilnie, Gellner Michał ostatnio zamieszkały we Lwowie b. radjoabonent, Hersalikowicz Izydor ostatnio zamieszkały we Lwowie b. radjoabonent, Jasnogórski Jan ostatnio zamieszkały we Lwowie, b. radjoabonent, Jarosz Jarosław syn Jarosława i Wandy urodzony w 1903 r. w Wilnie b. radjoabonent, Klaffówna Elżbieta b. abonent telefonu w Grudziądzu, Kocowski Stefan, Kohn Dawid, Konarek Pepi ostatnio zamieszkali we Lwowie b. radjoabonenci, Kondratowicz Bolesław b. radjoabonent w Wilnie, Korab - Laskowski Wacław b. abonent telefoniczny w Toruniu, Kropiwnicki Tadeusz ostatnio zamieszkaly we Lwowie b. radjoabonent, Kudła Franciszek ostatnio zamieszkały w Poznaniu b. abonent telefonu, Lipkowicz Izydor b. abonent telefoniczny w Wilnie, Mazurek Władyław ostatnio zamieszkały w Warszawie, b. radjoabonent, Meger Antoni b. abonent telefoniczny w Gdyni, Okołowicz Zbigniew ostatnio zamieszkały we Lwowie b. radjoabonent, Osiecki Tadeusz ostatnio zamieszkały we Lwowie b. radjoabonent, Porębski Henryk b. abonent telef. w Gdyni, Soszyński Henryk b. abonent telefoniczny w Grudziądzu, Szkudłapski Józef ostatnio zamieszkały w Poznaniu b. abonent telefoniczny, Wojdalski Stanisław syn Adolfa i Marceliny ostatnio zamieszkały w Wilnie zalega z opłatami za telefon, Wróblewski Władysław ostatnio zamieszkały w Warszawie b. radjoabonent, Tenne Sami ostatnio zamieszkały we Lwowie b. radjoabonent, Urich Bronisław ostatnio zamieszkały we Lwowie b. radjoabonent, Faleński Stanisław z Poznania, Bielecki Jan z Poznania, Filipczyk Antoni, Trzaskała Majer, Schmidtówna Wanda z Poznania, Rosołowski Rudolf, Sosnowski Antoni z Przemyśla, Mieczysław Firmhoffer syn Karola lat 31 b. agent pocztowy w Leśnej k/Baranowicz, który w roku 1932 zamieszk. we Lwowie przy ul. Niecałej 15 a następnie w Warszawie, Ernest Antoni Bosiak z Wilna ur. w roku 1904 syn Władysława i Stefanji b. abonent telefoniczny, winny Zarządowi Pocztowemu sumę 172.76 zł ostatnio zamieszkały w Warszawie ul. Złota 34 mieszkanie 5, Andrzej Zaborski zamieszkały poprzednio w Katowicach przy ul. Żwirki i Wigury 10 ostatnio natomiast w Warszawie przy ul. Rybnej Nr. 4 dłużny Zarządowi pocztowemu 24.97 zł tytułem opłat telefonicznych, Nuer (nazwisko) Pinkus (imię) № 1/55 19P7 w Kromołowie pow. Zawiercie, syn Mordka i Ruchli z zawodu kupiec (handlarz jelit) ostatnio zamieszkały w Katowicach przy ul. Powstańców 3 m. 6, zalegający z zapłatą opłat telefonicznych w wysokości 175 zł 50 gr były właściciel firmy „Oświęcim Praga Auto" przy ul. Opolskiej 19, Zachse Stefan zalega z zapłatą opłat telefonicznych w wysokości 250.13 zł. Baron Erdman właśc. firmy „Technika i Handel" ostatnio zamieszkały w Katowicach przy ulicy Krakowskiej 51, Powelski Otto Henryk zamieszkały w Katowicach przy ul. Zabrskiej 5 m. 4 ostatnio w Warszawie, który zalega z zapłatą opłat telefonicznych w wysokości 219.90 zł, Rudolf Wiese b. radjoabonent № 8518 Urzędu telefoniczno-telegraficznego Bydgoszcz, były radjoabonent agencji pocztowo-telegr. Głuchów, Krakowski Feliks zamieszkały w majątku Prusy, poczta Głuchów, wyjechał w dniu 1.V. 1934 r. z tegoż majątku w niewiadomym kierunku. Według zebranych informacyj, F. Krakowski miał przebywać w Warszawie przy ul. Jagiellońskiej 14 m. 7. Wspomniany pozostaje dłużny 40.50 zł. z tytułu nabytego w agencji pocztowo telegraficznej Głuchów kompletu „detefonu". Byli abonenci telefoniczni w Warszawie Blima Goldberg, Alter Binem, Edward Pluciński, Lewek Wertzhajzer i Adam Zyto. Dr. Janusz Onyszkiewicz, Adam Jańczak, Piotr Grześkowiak, Roch Dekubanowski oraz Stanisław Osiński wyjechali z Poznania nie uregulowawszy należności telefonicznych. Inż. Jan Hoseman b. abonent telefonu № 1187 urzędu telefoniczno-telegraficznego w Bygoszczy Marjan Józef Jankowski zamieszkały ostatnio w Krakowie przy ul. Blich 4.

Wymienieni nie uregulowawszy opłat telefonicznych względnie radjofonicznych wyjechali z dotychczasowych miejsc pobytu w niewiadomym kierunku bez policyjnego odmeldowania. W razie znalezienia miejsca pobytu jednego z wymienionych dłużników należy bezpośrednio o tem zawiadomić właściwą Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

№ TE. 322 z dnia 7 czerwca 1935 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Komunikat Spółdzielni „Własny Dom“.

Spółdzielnia „Własny Dom“ — założona przed dwoma laty — przez pracowników pocztowych — podaje do wiadomości, że w tym czasie udzieliła bezprocentowych pożyczek — następującym członkom pocztowcom:

1) Walentemu Kolasie — referendarzowi — 9.000 zł.
2) Józefowi Kołodziejowi — sekretarzowi — 3.000 zł.
3) Tomaszowi Murasowi — st. asyst. z Mikołowa 5.000 zł.
4) Janowi Bromie — sekretarzowi — 10.000 zł.
5) Alojzemu Musiołowi — st. pocztyljonowi z up. Katowice 1 — 4.000 zł.
6) Józefowi Bartasowi — ekspedjentowi z Tych — 5.000 zł.
7) Augustynowi Kałuży — ekspedjentowi z Orzesza — 4.000 zł.
8) Antoniemu Spałkowi — kontrolerowi z up. Katowice 1 — 2.000 zł.
9) Ś. p. Franciszkowi Koziorowi — referendarzowi — 3.000 zł. i innym członkom z poza grona pracowników pocztowych 6.000 zł. **czyli łącznie 51.000 zł.**

Prócz tego przyznała pożyczki 3 członkom na sumę 17.000 zł. którą wypłaci w najbliższym czasie.

Przy tej sposobności — Zarząd Spółdzielni zwraca się z gorącym apelem do P.T. Pracowników pocztowo-telegraficznych — aby korzystali z dobrodziejstwa **bezprocentowych pożyczek** i licznie wstępowali do Spółdzielni w charakterze członków.

ZARZĄD
„Własny Dom“
Spółdzielnia Hip. Kredytowa
z ogr. odpow.
Katowice, ul. Sokolska 1 m. 18.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, I. p. pokój Nr. 10.

PRENUMERATA NA ROK 1935 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**